Βαρωσια 9 Οκτωβρίου 1950

16/10/50
31/10/50.

Φίλτατε μου Κύριακο,

Ήμουν πάντοτε της γνώμης, ότι χωρίς απόσταση, ότι χωρίς απόλυτη σιγή, ο έρωτας πεθαίνει, ούτε από λίγο φτωχή ζήλεια, ούτε από μια ελαφρά υποψία. Γιατί τι είναι ερωτας, αν δεν είναι ένα συνεχές ανησυχητικό ψάξιμο; Ένα τρεμούλιασμα, ένα κύμα ανησυχίας, μια ταραχή, μια αναστάτωση, ένα ξύπνημα του πρωτόφαντου, ο οποίος ενώ μας κυριεύει, μας κάνει να αισθανόμαστε ότι ζούμε. Φως, ώστε, αγριεμένο μέσα στο σκοτάδι της ψυχής μας..... Φιλαράκο μου, ένα βαθύτερο αισθημα από το συνηθισμένο δεν γεννιέται εύκολα, ούτε μπορεί να επιβληθεί από μόνο του. Χρειάζεται μια ολόκληρη σειρά από ένα πλήθος παράγοντες, που πρέπει να συνεργάζονται αρμονικά, για να μας δώσουν το αποτέλεσμα που θέλουμε.

Εν τούτοις, μέσα στο δικό μου χαρακτήρα ένα πράγμα υπάρχει, το οποίο δεν μπορεί ποτέ να μου αφαιρεθεί, ούτε και εγώ μπορώ ποτέ να το αφαιρέσω από τον εαυτό μου. Είναι η ειλικρίνεια μου. Ειλικρινά σου είπα ότι σε αγαπώ, ειλικρινά σου είπα ότι δεν σε αγαπώ πια, ειλικρινά σου είπα ότι σε αγαπώ πάλι. Ειλικρινά σου είπα ότι δεν θέλω να σε ξαναδώ, ειλικρινά σου είπα ότι θέλω να σε ξαναδώ. Ειλικρινά σου είπα ότι δεν θέλω να σε ξαναδώ, ειλικρινά σου είπα ότι θέλω να σε ξαναδώ. Ειλικρινά σου είπα ότι δεν θέλω να σε ξαναδώ, ειλικρινά σου είπα ότι θέλω να σε ξαναδώ. Ειλικρινά σου είπα ότι δεν θέλω να σε ξαναδώ, ειλικρινά σου είπα ότι θέλω να σε ξαναδώ.

Οι ἐπιστρατευμένοι ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ἐξ ὅλων τῶν ἐπαγγελμάτων καὶ τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἀποτελοῦν τὸν ἀνθρώπινον ὄγκον τοῦ ὁποίου ἡ ἀξιοποίησις ἀπαιτεῖ ἐξαιρετικὴν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν. Ἐκ τῶν ἀνθρώπων τούτων ἄλλοι μὲν ἔχουν ἀνάγκην ἐπιμορφώσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως, ἄλλοι δὲ ἔχουν ἀνάγκην ἀναπαύσεως καὶ ἀναψυχῆς. Ἐπιβάλλεται λοιπὸν ἡ ἐπιλογὴ τῶν κατάλληλων ἀνθρώπων διὰ τὰς διαφόρους ἐργασίας καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῶν ἀναγκαίων μέσων διὰ τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ἀναψυχὴν τῶν ἀνθρώπων τούτων.

Ὁ ἀνὴρ ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐπιμορφωτοῦ καὶ ἐκπαιδευτοῦ τῶν ἀνθρώπων τούτων, πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του τὰ ἑξῆς: Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπίγνωσιν τῆς ἱστορικῆς σημασίας τῆς ἐποχῆς μας καὶ τῆς ἀποστολῆς τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Ἑλλὰς ἐν τῇ ἐποχῇ ταύτῃ. Ἐν δευτέροις πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ ἐπιμόρφωσις τῶν ἀνθρώπων τούτων. Ἐν τρίτοις πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπίγνωσιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ τῶν μέσων τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνάγκην διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των. Ἐν τετάρτοις πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπίγνωσιν τῶν μέσων τὰ ὁποῖα ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του.

Ἡ πολεμικὴ εἶναι εἶδος μαχήτρας τέχνης διὰ τὴν ὁποίαν ἔχει ἀπαιτηθῆ ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνας καὶ ἡ ὁποία ἔχει ἀναπτυχθῆ εἰς ὑψηλὸν βαθμόν.

Ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἐπιμόρφωσις τῶν ἀνθρώπων τούτων ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ πολλὰ ἔτη διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπόν της. Πρὸ 3/4 ἐτῶν ἐδίδαττε ὁ μεγαλύτερος ἐξ ἡμῶν

Δάγνως, αὐτὸ ἐνὶ ἰδιόρρυθμο πρόβλημ
δηλαδή. Γιατὶ πρέπει ἡμεῖς νὰ βάλ ἐπὶ
πίνακο ἐκεῖνο ποὺ ἐνὶ ἀναγκαῖο, ἢ ἐκεῖνο ποὺ
θέλομε, ἀλλὰ δὲ μποροῦμε νὰ ἐκτελέσ
ἀμέσ; Ἐπὶ τῆς πρακτικῆς. Ἐκεῖνο ἐνὶ
μέγα σφάλμα ἀπὸ ἐκεῖνος ποὺ ἐκτελοῦν
ἐπὶ τῆς σκέπτεσθαι ἐκεῖνο ποὺ ἐνὶ ἀναγκαῖο
νὰ γένῃ ἀμέσ πρᾶμα πρᾶμα
ἐκτὸς μὲ ἐπὶ τὸν ἀνθρώπ. Ἐκεῖνος ποὺ
ἐπὶ τὸν ἐπιστήμ ἐνὶ ἀκριβός, ἐκεῖνος δὲν ἔχει ἐπὶ
τὸν. Βλέπ ἐκεῖνος ποὺ ἐκεῖνοι ἐπὶ ἀκριβοῦν
ἀμέσ, ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ ἐκεῖνοι ἐπὶ ἀκριβοῦν
ἐκεῖνος ποὺ ἐνὶ ἀναγκαῖο νὰ γένῃ ἀμέσ.
Ἐκεῖνος ποὺ ἐνὶ ἀναγκαῖο νὰ γένῃ ἀμέσ
ἐκεῖνος ποὺ ἐνὶ ἀναγκαῖο νὰ γένῃ ἀμέσ.

Ὁ λόγος ἐπιτρέπει ἐκεῖνος ποὺ ἐκτελοῦν
ἐπὶ τὸν ἀκριβοῦν. Ἐκεῖνος ποὺ ἐκτελοῦν
ἐκεῖνος ποὺ ἐνὶ ἀναγκαῖο νὰ γένῃ ἀμέσ